

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 czerwca 2021 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia
zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 28 maja 2021 r. ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) po art. 3a dodaje się art. 3b w brzmieniu:
„Art. 3b. W przypadku, gdy pracownik wykonujący zawód medyczny podniesie kwalifikacje zawodowe i udokumentuje to podmiotowi leczniczemu, podmiot leczniczy jest obowiązany przeliczyć wynagrodzenie zasadnicze zgodnie ze współczynnikiem pracy określonym dla grupy zawodowej odpowiadającej kwalifikacjom tego pracownika od miesiąca następującego po udokumentowaniu podniesienia kwalifikacji zawodowych.”;”;
- 2) w art. 4 w ust. 1 wyrazy „Porozumienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „Porozumienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 albo 2”;
- 3) w załączniku, w załączniku do ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. tabela otrzymuje brzmienie:

„Lp.	Grupy zawodowe według kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku	Współczynnik pracy
1.	Lekarz albo lekarz dentysta, który uzyskał specjalizację drugiego stopnia lub tytuł specjalisty w określonej dziedzinie medycyny	1,7

2.	Lekarz albo lekarz dentysta, który uzyskał specjalizację pierwszego stopnia w określonej dziedzinie medycyny	1,4
3.	Lekarz albo lekarz dentysta, bez specjalizacji	1,2
4.	Lekarz stażysta albo lekarz dentysta stażysta	1,0
5.	Farmaceuta, fizjoterapeuta, diagnosta laboratoryjny albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-4, wymagający wyższego wykształcenia i specjalizacji	1,2
6.	Farmaceuta, fizjoterapeuta, diagnosta laboratoryjny albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-5 albo pracownik działalności podstawowej, inny niż pracownik wykonujący zawód medyczny, wymagający wyższego wykształcenia, bez specjalizacji	1,0
7.	Pielęgniarka z tytułem zawodowym magister pielęgniarstwa albo położna z tytułem zawodowym magister położnictwa, która uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia	1,2
8.	Pielęgniarka albo położna, która uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, albo pielęgniarka z tytułem zawodowym magister pielęgniarstwa albo położna z tytułem zawodowym magister położnictwa	1,1
9.	Pielęgniarka z tytułem zawodowym licencjat pielęgniarstwa albo położna z tytułem zawodowym licencjat położnictwa	1,0
10.	Pielęgniarka albo położna inna niż określona w lp. 7-9, która nie posiada tytułu specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia	0,9
11.	Fizjoterapeuta albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-10 albo pracownik działalności podstawowej, inny niż pracownik wykonujący zawód medyczny, wymagający średniego wykształcenia	0,9
12.	Pracownik działalności podstawowej, inny niż pracownik	0,65

	wykonujący zawód medyczny, inny niż określony w lp. 6 i 11	
13.	Ratownik medyczny z tytułem zawodowym licencjat ratownictwa medycznego	1,1
14.	Ratownik medyczny	0,9”

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 28 maja 2021 r. ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz niektórych innych ustaw, postanowił wprowadzić do jej tekstu 3 poprawki.

Poprawką nr 1 Senat przyjął zasadę, iż wynagrodzenie pracownika medycznego, który podniósł swoje kwalifikacje zawodowe, powinno zostać do nich dostosowane począwszy od miesiąca następującego po miesiącu udokumentowania nowych kwalifikacji.

Senatorowie uznali, że przepis ten z jednej strony zobliguje podmioty lecznicze do niezwłocznego podwyższania wynagrodzeń pracownikom, którzy kwalifikują się do grupy zawodowej z wyższym współczynnikiem pracy, a z drugiej strony będzie dla samych pracowników dodatkową zachętą do podwyższania swych kompetencji.

Poprawką nr 2 Senat doprowadził do spójności między przepisami ustawy zmienianej i przepisem przejściowym zawartym w ustawie nowelizującej. W art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych, określono sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego. W myśl art. 3 ust. 1 pkt 1, sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego ustalają, w drodze porozumienia, strony uprawnione w danym podmiocie leczniczym do zawarcia zakładowego układu zbiorowego pracy. Zgodnie z kolei z art. 3 ust. 1 pkt 2, podmiot leczniczy, u którego nie działa zakładowa organizacja związkowa, zawiera porozumienie z pracownikiem wybranym przez pracowników podmiotu leczniczego do reprezentowania ich interesów. Są to zdaniem Senatorów, dwa odrębne porozumienia, różniące się stronami przystępującymi do ich podpisania.

Art. 4 stanowi z kolei, że porozumienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zawiera się w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W przepisie tym pominięto porozumienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, a którego zawarcie nie byłoby w konsekwencji ograniczone żadnym terminem.

Poprawka nr 3 nadaje nowe brzmienie załącznikowi do ustawy, podwyższając współczynniki pracy dla wszystkich wyszczególnionych tam grup zawodów medycznych,

wyodrębniając kategorię pielęgniarka i położna z tytułem licencjat pielęgniarstwa albo położnictwa, oraz dodając dwie nowe kategorie: ratownik medyczny z tytułem licencjat ratownictwa oraz ratownik medyczny.

Senat postanowił podwyższyć współczynniki pracy wszystkich grup zawodowych, których dotyczy ustawa, ponieważ pracownicy medyczni stanowią w Polsce wciąż niedocenianą finansowo grupę zawodową. Prowadzi to do szeregu negatywnych konsekwencji, w postaci choćby ich emigracji w poszukiwaniu lepiej płatnej pracy za granicą. Dalece niewystarczający stan kadrowy polskiej służby zdrowia ujawniła w sposób dramatyczny pandemia COVID-19.

Senatorowie wyodrębnili ponadto trzy nowe grupy zawodowe z własnymi współczynnikami pracy, uznając, że pielęgniarki z tytułem licencjata oraz ratownicy medyczni są wiodący w udzielaniu świadczeń zdrowotnych, zarówno szpitalnych jak i przedszpitalnych.